No. 90. 1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 28. Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;

Gelezen eene Missive van den Heer Arrondissements-Directeur der Directie Belastingen, In- en Uitgaande Regten en Accijnsen, te Middelburg, dato 18. dezer maand;

Brengen bij deze ter kennis van de Belanghebbenden, dat door Zijne Excellentie den Minister van Financien, bij resolutie van den 8. dezer maand, N°. 231, voor de steden Middelburg, Vere en Vlissingen het navolgende Tarief is vastgesteld geworden waarnaar, van af den 1. Augustus aanstaande, de Accijns op het Geslagt tot nadere herziening, naar aanleiding van art. 19 § 4 der wet op het Geslagt van 2e Augustus 1821 (Staatsblad N°. 31,), van de in dat Tarief vastgestelde waarde zal worden geheven, met bijvoeging van 's Rijks en Plaatselijke Opcenten, luidende gemeld Tarief als volgt, te weten.

Tarief der waarde bij het stuk, soort en gewigt van het Slagtvee, waarvan de hoofdsom van den Rijks-Accijns op het Geslagt en de verschillende Opcenten, volgens de wet van den 2. Augustus 1822, art. 19 § 4, zullen geheven worden in de steden Middelburg, Vlissingen en Veere.

Soort van Slagtvee.	Gewigt per levend stuk Slagtvee.	Waarde.
	Ponden.	*Guldens.*
Runderen.	Beneden de 200.	29
id.	Van 200 tot beneden 220.	33
id.	220 240.	36
id.	240 260.	40
id.	260 280.	44
id.	280 300.	48
id.	300 320.	52
id.	320 340.	56
id.	340 360.	60
id.	360 380.	65
id.	380 400.	69
id.	400 420.	74
id.	420 440.	78
id.	440 460.	83
id.	460 480.	88
id.	480 500.	93
id.	500 520.	98
id.	520 540.	103
id.	540 560.	109
id.	560 580.	114
id.	580 600.	119
id.	600 620.	125
id.	620 640.	131
id.	640 660.	136
id.	660 680.	142
id.	680 700.	148
id.	700 720.	154
id.	720 740.	161
id.	740 760.	167
id.	760 780.	173
id.	780 800.	180
id.	800 820.	186
id.	820 840.	193
id.	840 860.	200
id.	860 880.	207
id.	880 900.	214
id.	900 en meer.	221
Kalveren.	30 pond en daar bened.	10
id.	31 pond tot 50.	15
id.	51 " 75.	20
id.	76 en daar boven.	25
Schapen.	Beneden de 30 pond.	4
id.	Van 30 tot beneden 40.	6
id.	40. 50.	8
id.	50 60.	10
id.	60 70.	12
id.	70 80.	15
id.	80 90.	17
id.	90 en meer.	19
Zuiglammeren.	Per stuk.	3
Varkens.	Beneden de 30.	5
id.	30 tot beneden 40.	7
id.	40 50.	9
id.	50 60.	12
id.	60 70.	14
id.	70 80.	16
id.	80 90.	19
id.	90 100.	21
id.	100 110.	24

Soort van Slagtvee.	Gewigt per levend stuk Slagtvee.	Waarde.
	Ponden.	*Guldens.*
Varkens.	Van 110 tot beneden 120.	26
id.	120 130.	29
id.	130 140.	31
id.	140 150.	34
id.	150 160.	37
id.	160 170.	40
id.	170 180.	42
id.	180 190.	45
id.	190 200.	48
id.	200 210.	51
id.	210 220.	54
id.	220 230.	57
id.	230 240.	61
id.	240 250.	64
id.	250 260.	67
id.	260 270.	70
id.	270 280.	74
id.	280 290.	77
id.	290 300.	80
id.	300 en meer.	84
Spenvarkens.	Per stuk.	4

Aldus gearresteerd bij Resolutie van den Minister van Financien, van den 8. Julij 1845, N°. 231,

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris-Generaal,
(Get.) VAN HOYTEMA.
Voor Copie Conform,
De Arrondissements-Directeur,
(Get.) VAN DER LOEFF.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 26. Julij 1845.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

SPANJE.

— *Brieven van een reiziger uit Spanje:*

1. Heden morgen, 22. April, ben ik naar Barcelona gezwommen, niet met een stoomboot van Portvendres, maar in de postwagen van Figueras. Daar de bruggen in Katalonie, de provincie van Spanje van den meesten vooruitgang, voor eene ontbeerlijke weelde gelden, zoo raakt de reiziger nog al eens in de verlegenheid, als de bergstroomen bij aanhoudenden regen zwellen. Gisteren gelukte het ons een half dozijn opgezwollen rivieren over te trekken; maar toen wij gisteren avond in het gezigt van Barcelona aan eene waadbare plaats van den Besos kwamen, had niemand moed zijn geluk nogmaals te beproeven; alleen de boeren uit den omtrek spoorden ons tot de overvaart aan. De wagen keerde om en wij vonden eene herberg zoo als Spanje die oplevert. Weder zou de overtogt, in gezelschap met vele andere rijtuigen, die aan den oever waren verzameld, geschieden; reeds waren er eenige over en na eene oppervlakkige peiling reed onze wagen op eenige voeten diepte den vloed in en kwam gelukkig op de wielen teregt, en nu begon er een arbeid van menschen en paarden waarvan ik geen denkbeeld kan geven. De wagen vorderde een voet in een kwartier, om ons heen waren verscheidene soorten van wagens in hetzelfde geval. Wild geschreeuw uit honderd raauwe keelen, knallende slagen met de stelen der zweepen, mengden zich met het hevig bruischen van den stroom. Hier verdween een paard onder water, daar werd een man medegesleept, verderop moest men de paarden uitspannen en den wagen aan het lot overlaten. Mijne buurvrouw, eene moedige Katalonische, stortte heete tranen, haren man stonden de zweetdroppels op het gelaat. Na een' strijd van twee uren met den vloed, waren wij hem meester. Dit alles had plaats op een uur afstand van Barcelona, op een' grooten weg, die, behalve dien van Madrid naar de Fransche grenzen, de belangrijkste is, en ofschoon zoo iets twintig malen in het jaar voorvalt, denkt men er te Barcelona niet aan om door eene houten brug, die weinig kosten zou, zich van het gevaar, van dagen lang door den Besos afgesneden te worden, te bevrijden.

De nieuwe poort door welke men van deze zijde de stad inkomt, draagt talooze lidteekenen van den tegenstand die de Citadel in 1843 heeft geboden en ook aan de boomen op de paseo nuevo, ziet men de uitwerking van kogels en kartetschen; overigens zijn er geen sporen meer van het beschieten der stad; zoo er huizen zijn plat geschoten, zij die weder hersteld, en handel en nijverheid is er zoo bedrijvig als ooit.

Het land is vol roovers-geschiedenissen. Van Perpignan komende was ik de eenige reiziger in den wagen, daar men meestal uit vrees den zeeweg kiest. Op het onveiligste punt stond een post van twaalf burgerwachters. Gelukkig droegen zij uniform, anders ware hun voorkomen goed geweest om schrik aan te jagen; overigens zagen wij schijn noch schaduw van struikroovers.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 21. Julij. Om een wapenfeit, of beter gezegd, gruwelstuk te vinden, dat het onlangs gebeurde in Algerie, in wreedheid kan evenaren, schijnt men tot den oorlog van 1510 in Italie te moeten opklimmen, en ongelukkig vindt men het dan ook weder door Fransche benden gepleegd. Het relaas er van kan men vinden bij den Geneefschen schrijver *Sismonde de Sismondi*, die in zijne *Histoire des Républiques Italiennes* het verhaal aldus mededeelt:

»Een deel der Vicentijnen en der opgezetenen van het omliggende platte land, had zich eene andere schuilplaats uitgekozen. In het gebergte, aan welks voet Vicentie gebouwd is, bevindt zich een uitgestrekt onderaardsch grot, genaamd de Grot van Masono of van Longara. Dezelve is door menschenhanden gegraven, tot het uitdelven der steenen, met welke Vicentie en Padua gebouwd zijn. Men verzekert, dat dezelve zich zeer diep uitstrekt en een geheel doolhof oplevert, waarvan de kamers door naauwe gangen en dikwijls ook door het water van elkander gescheiden zijn.

Daar deze grot slechts eenen enkelen naauwen toegang heeft; is zij gemakkelijk te verdedigen en bij den vorigen veldtogt had zij aan de bewoners van den omtrek tot schuilplaats verstrekt. Zes duizend ongelukkigen hadden er met al hunne goederen de wijk in genomen; de vrouwen en kinderen bevonden zich achter in de grot, de mannen bewaakten den toegang. Een kapitein van Fransche gelukzoekers, genaamd *l'Herisson* (het *Stekelvarken*) ontdekte deze schuilplaats en deed met zijne bende vergeefsche pogingen om er binnen te dringen. Eindelijk afgeschrikt door den donker die er in heerscht en de dwaalwegen die het biedt, besloot hij, al de genen, die er zich in bevonden, liefst te verstikken. Het voorhol, waarin hij gelegerd was geweest, vulde hij met takkenbossen en deze stak hij in den brand. Eenige Vicentijnsche eddellieden, die zich onder de verscholenen bevonden, smeekten de Franschen alstoen, eene uitzondering ter hunner gunste te maken, en hen, zich zelven, hunne vrouwen en kinderen en al wat van adelijk bloed was, voor eenen losprijs te laten vrijkoopen. Maar de boeren, hunne lotgenooten in het ongeluk, riepen, dat allen te zamen moesten omkomen, of zich te zamen moesten redden. Inmiddels stond de geheele grot in volle vlam en de opening er van gelijk den mond van eenen oven.

De bende fortuinzoekers wachtte af, dat de verwoesting van het vuur een einde had genomen, alvorens zich in de grot te begeven, om er den buit uit te halen, dien zij zich door eene zoo verregaande wreedheid verschafte. Al de ingeslotenen waren verstikt omgekomen, met uitzondering van een enkel jongeling, die zich nabij eene spleet had bevonden, door welke een weinig lucht tot hem gekomen was. Niet een der lijken was door het vuur beschadigd, maar derzelver houding duidde genoegzaam de folteringen aan, die zij hadden moeten doorstaan, alvorens den geest te geven. Verscheiden zwangere vrouwen waren in die doodsangsten verlost en hare kinderen lagen dood naast haar. Toen de fortuinzoekers met hunnen buit in het leger terug kwamen, en verhaalden hoe zij dien verworven hadden, was de verontwaardiging algemeen; de ridder *Bayard* toog, met den provoost-geweldiger van het leger, in eigen persoon naar de grot, om daar twee der ellendelingen, die het vuur ontstoken hadden, te midden van dit tooneel van verwoesting, in zijn bijzijn te doen ophangen. De volvoering van deze straf was evenwel onvermogend, om bij de Italianen de herinnering aan zoo veel wreedheid uit te wisschen.

— Over Marseille is de tijding alhier aangekomen, dat Smirna door een verschrikkelijken brand is geteisterd. Den 3. Julij was des avonds brand ontstaan in eene herberg, welke zoo in hevigheid toenam, dat men denzelven eerst na 17 uren kon blusschen, in welken tijd bijna het geheele kwartier der Armeniers en Grieken is vernield. Alleen van de Armeniers zijn bijna 800 en in het geheel 5000 woningen in de asch gelegd. Een sterke wind wakkerde den brand aan. De geheele schade wordt op omstreeks 200 millioen berekend, daar niet alleen de huizen, maar bijna alle roerende goederen, welke zich in dezelve bevonden, zijn verloren gegaan. Duizende inwoners zwerven om de stad zonder brood. De ongelukkige stad begon zich pas te herstellen van den verschrikkelijken brand, welke in

1841. over Smirna gewoed heeft. Het scheepsvolk der voor anker liggende schepen had allen mogelijken bijstand geboden.

— Alexander Dumas, wiens bruin gelaat en zwarte kroeskop de afrikaansche afkomst zijns vaders, den wakkeren generaal, verraden, werd door eenen onbescheiden indringer gevraagd: — Mag uw welgemeen, naar uw uiterlijk te oordeelen, was uw vader.... — Creool, viel hem *Dumas* in de rede. — En uw grootvader? — Neger, was het antwoord. — En uw overgrootvader? — Aap, mijnheer, gelijk gij nog heden.

De vrager wordt nu overal, waar hij zich vertoont, met de vraag bestormt: — Hebt gij *Alexander Dumas* overgrootvader gekend?

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 23. Julij. Z. M. de Koning is heden middag omstreeks half een ure uit deze residentie vertrokken, zich naar Engeland begevende; Hoogstdezelve is het eerst naar Rotterdam vertrokken, om zich van daar per stoomjagt *de Leeuw* naar Hellevoetsluis te begeven, alwaar zich het stoomschip *de Cycloop* zou bevinden, hetwelk den Koning naar Londen zal overvoeren. Z. M. wordt binnen acht dagen terug verwacht, om alsdan het Groothertogdom Luxemburg te bezoeken.

GORINCHEM, den 22. Julij. Heden morgen, omstreeks 9 ure, had alhier een droevig ongeluk plaats, daar de fuselier *van Pareren*, dienende bij het 8. regement infanterie, alhier in garnizoen, de onvoorzigtigheid had, bij het schijfschieten, zich niet genoegzaam te beschutten, en ten gevolge daarvan, door eenen kogel in de hersenpan getroffen werd, hetwelk den dood van den ongelukkige oogenblikkelijk ten gevolge had.

VLISSINGEN, den 23. Julij. Heden arriveerde alhier de vischsloep genaamd *Prins Hendrik*, zijnde het eerste door de onlangs binnen deze stad gevestigde visch-reederij aangekochte vaartuig, aanbrengende 172 tonnen gezouten visch en eene partij levertraan, waarvan binnen eenige dagen eene publieke veiling zal worden gehouden, terwijl hetzelfde vaartuig zoo spoedig mogelijk deszelfs tweede reis zal ondernemen.

Wij wenschen de directie en verdere deelhebbers geluk met dezen aanvankelijk vrij voldoenden uitslag dezer eerste reis, en hopen dat het groote doel der onderneming, namelijk het verspreiden van eenige meerdere levendigheid en bedrijvigheid binnen Vlissingen, door eenen verderen en voortdurende gezegende loop van zaken, ten volle bereikt mag worden.

INGEZONDEN STUKKEN.

Israelietische Aangelegenheden.

RABBIJNEN-VERGADERING TE FRANKFORT.

1e. Zitting 15. Julij 1845.

Nadat, zooals bekend is, de eerste Rabbijnen-vergadering, in den voorleden jare te Brunswijk werd gehouden, had heden, in de bed-zaal der real-school alhier, de plegtstatige opening der tweede zitting plaats. Het denkbeeld om Frankfort, tot de stad der zamenkomst te kiezen is gelukkig, dewijl zij door hare gunstige ligging, door hare uitmuntende inrigtingen van allerlei aard en strekking, door hare godgeleerde en letterkundige vermaardheden, en door de gevorderde beschaving harer bewoners, tot zulk een doel volkomen eigenaardig is Men zal bezwaarlijk een meer vatbaar en erkentelijk publiek dan het Frankforter publiek aantreffen; het liet den Rabbijnen de vrijzinnigste en tevens de aansprakelooste, gastvrije bejegening wedervaren. Gelijk men hier iedere verdienste, onverschillig haar oorsprong, weet te schatten, worden ook aan onze gasten al de hoogachting en opmerkzaamheid toegewijd, op welke zij de ruimste aanspraak hebben, en de hen te beurt vallende onderscheiding is van dubbele waardij, naarmate van den rang die de Israëlitische gemeente, zoo wel met betrekking tot hare zusters, als met betrekking tot zich zelf, bekleedt.

Loffelijk is het streven der Rabbijnen, welke, tot het bijwonen der verzameling, opgekomen zijn, en van het hoogste belang is het offer dat zij brengen, dewijl een groot aantal derzelven, niet alleen van ver afgelegene oorden te zamen vloeijen, en voor het godgewijde doel, tijd en moeite veil hebben; maar dewijl zij zich tevens, door het aansluiten aan hunne ambtsbroeders, niet zelden den argwaan, de vijandschap en de verkettering van de aanhangers der oude leer op den hals laden. Men kan niet genoeg in lofuitingen uitweiden over deze geestelijke hoofden hunner gemeenten, die zich als het ware vrijwillig van hun nimbus ontdoen, en een nimmer te voren veld van authoriteit betreden, om eerlijk en openhartig te bekennen, dat de godsdienst die zij tot dus verre leeraarden, en de eeredienst die zij leidden, niet meer met de innerlijke overtuigingen der hedendaagsche Israëlieten strooken, of met hun zuiver gevoel overeenstemmen, en dat uit dien hoofde, godsdienst en eeredienst beide, voor schifting, zuivering en verbetering vatbaar zijn.

Tot zulk een hoog en edel doel waren van de 36, tot het bijwonen der zittingen aangemelde geestelijken, 30 rabbijnen predikanten opgekomen, van welken de meeste, reeds in de eerste, Brunswijksche zamenkomst, zitting hadden. Er bevinden zich namen van hoogen roep onder hen: zoo onderscheidt zich te midden derzelven, de diepgeleerde HOLDHEIM, de doorkneede GEIGER, de welbespraakte SALOMON, de ervarene kerkeraad MAYER, de verdienstelijke JOST, de schrijver van het veel gelezene tijdschrift *de Israëliet*, Dr. HESS, de eerwaardige FRANKEL van Dresden en de, door deszelfs tienjarige uitgave, van » die Zeiting des Judenthums" met lofbekende Dr. PHILIPSON van Magdeburg. Over het algemeen heeft de vergadering, door het edel voorkomen harer leden, en derzelver vereerenswaardige oogmerken, den gunstigsten indruk te wege gebragt. Eene talrijke menigte toehoorders, met eene aanzienlijke vrouwenschaar, waren bij de beraadslagingen tegenwoordig, die zich, voor als nog, slechts tot formaliteiten en bepalingen van orde hebben uitgestrekt. Dr. STEIN, president van het Committé tot voorbereidende schikkingen der tweede Rabbijnen-vergadering, sprak, voor het openen der zitting, een gebed uit, en droeg eene korte, maar zeer doeltreffende rede voor; hij gaf vervolgens verslag der verrigtingen van het Committé, na welk een en ander dezelve, tot de benoeming eens voorzitters, ondervoorzitters etc. verzocht over te gaan. Nadat kerkeraad MAYER had verzocht, wegens den staat zijner gezondheid, niet meer als president in aanmerking te komen, werd, met rijp overleg, de keus als voorzitter, uitgebragt op rabbijn, Doctor STEIN, en die van vice-voorzitter op den Heer GEIGER, Opper-Rabbijn te Breslau; tot secretarissen werden verkozen, de Heeren JOST en HIRSCH, en tot ondersecretarissen de Heeren MIERBACH en ADLER, te zamen tevens uitmakende de commissie van redactie en uitgave der protocollen. Nog werden de Heeren SALOMON, FRANKEL en PHILIPSON als berigtgevers van ingekomene adressen en schrifturen aangesteld, van welke stukken, eenige welke door onderscheidene gemeenten waren ingezonden en die, in eene krachtige en bemoedigende taal waren opgesteld, werden gelezen. Nu werden eene van het Berlijnsche Reform Committé afgezondene deputatie binnengeleid, met den zeer gunstig bekenden Dr. STEIN aan het hoofd, die, namens zijne Committenten, in een door hem voorgelezen adres, de betuiging van hulde, bewondering en hoogachting aan de vergadering bragten, ook den wensch te kennen gaf, dat dezelve, het zij met of zonder bijvoeging van leken, zich tot eene Synode mogt constitueren, onder het bepaalde doel, het Jodendom altijd gesteund *op* en zonder afwijking *van* deszelfs wezenlijke grondslagen te verheffen, te zuiveren en sterk te maken. Na het eindigen dezer allezins treffende toespraak werd de eerste zitting gesloten.

(Frankforter Journal.)

MENGELINGEN.

Heeren-Modes te Parijs.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

Mw. ATHENAÏS B... is een jeugdig zangeresje van veel talent, haar wensch is aan de opera te debuteren; zonder voorspraak kan zij evenwel niet hiertoe geraken; gelukkig heeft zij tot beschermer een reeds bejaard man van aanzien en vermogen en van veel invloed; de Heer L.... Deze heeft haar toegezegd, haar de schitterendste loopbaan te zullen bezorgen, mits zij, van haren kant, zich geheel aan hare studie wijde en zich zorgvuldig onthoude, van al die zoo verleidelijke en gevaarlijke afleidingen, die zoo menig fortuin en zoo menig talent doen schipbreuk lijden.

Mw. ATHENAÏS is doordrongen van het goede van dezen raad en volgt dien ook op, immers voor zoo veel zij dit kan overeen brengen met eene enkele uitzondering, die zij zich bij zich zelve heeft voorbehouden; zij leent namelijk gaarne het oor aan de galanteriën van een aardig spring-in-'t veldje, het baronnetje N...., die zich zelven tot baronnetje heeft opgeworpen, om hierdoor het ongeluk van eene niet zeer hooge geboorte te vergoeden, of ten minste te gemoet te komen.

Onlangs, op zekeren dag, bragt het baronnetje, vrij vroeg in den morgen, een bezoek aan Mw. ATHENAÏS. Naauwelijks was hij het vertrek ingetreden, of daar verscheen ook de Heer L....

Wie is die jongman, vroeg de Heer L... fluisterend, terwijl, hij den wenkbraauw fronsde.

Deze onverwachte vraag bragt ons zedig zangeresje niet weinig in de verlegenheid, maar bij geluk had ons baronnetje, om regt behagelijk te wezen, zijn modenpak, het langst mogelijke vest en het kortst mogelijke rokje aangetrokken.

ATHENAÏS ziet welk een wonderlijk figuur dit geeft, en fluisterend geeft zij den Heer L... ten antwoord: — Het is een behangers jongen. —

— Dan is het wel, zegt de Heer L, nu met een glimplach van vergenoegen.

— Zoudt gij dan, zegt ATHENAÏS half luid, welligt vermoed hebben...., maar dat komt doordien die jongen er met zijn Zondags vest waarlijk zeer wel uit ziet.

— Ja, zegt de Heer L...., die nu begint te vreezen dat het op zijne beurs zal aankomen, maar wat moet die behanger, ik weet niet dat gij iets noodig hebt.

— Och neen, zegt ATHENAÏS, slechts eene kleinigheid, het overtrek van dien armstoel is zoo verbleekt, ik wilde het doen verwisselen.

De Heer L.... dit ook goedvindende, zegt hierop aan ons baronnetje, kom maatje, pak dien armstoel mede."

Tot zoo verre had ons baronnetje schik gehad in de grap, maar nu liep het hem te ver en hij was op het punt zich in al zijn luister bekend te maken, toen ATHENAÏS hem een lonk toewierp, die hem duidelijk te kennen gaf, zoo gij mij verraadt, is geheel mijne toekomst verloren.

Hij betoonde zich dus gedwee, pakte den armstoel op, zette dien, met de vier pooten om hoog, op zijn hoofd, en de leening voor zijn aangezigt latende hangen, om zijn blozen te verbergen, stapte hij er mede voort.

Op het oogenblik dat hij de deur uitgang, stak de Heer L... hem een fooi in de hand, met de woorden: « daar maatje, drink eens op mijne gezondheid."

Het baronnetje, bijna berstend van spijt en kwaadheid, moest, wilde hij zich niet verraden, wel aannemen, en vreezende, dat de Heer L... hem van uit het raam mogt nazien, bleef hij den stoel op zijn hoofd dragen tot aan den hoek van de eerste straat, die hij insloeg. Daar wierp hij zich in een daar staande fiacre, waar hij den armstoel boven op liet plaatsen, en zoo kwam het, om zijn lang vest en kort buisje, tot behangers jongen verklaarde baronnetje te huis.

ALLERLEI.

Ik waag het niet, te bepalen, wat mij onverdragelijker is, zich op zijne ondeugden, of op zijne deugden te beroemen.

—

Vernuftige invallen te onderdrukken, is de hoogste graad der zelfbeheersching.

—

Niets verdient meer geloof, dan de verzekering van eenen snapper, dat hij van eene zaak niets weet.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 26. Julij. Sedert den 24. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Wenskabo, H. Petersen, Horsens, Margaretha, H. Popp, Stettin, beide garst.

Deo Gloria, D. Niemann, Riga, hout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Jeus H. Lund, P. C. Rindom, Avontuur, Gloria Deo, N. Wettern, Stockton, beide ballast.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.